

234478

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ ВИКОНАЄ НАКАЗ ВОЖДЯ

МІТИНГ
ПРЕДСТАВНИКІВ
МОЛОДІ
РАДЯНСЬКОЇ
УКРАЇНИ
6 червня
1943 р.

УКРВИДАВ ЦК КП(б)У
1943

Ціна 1 крб.

Відповідальний за випуск Д. Гнатюк.

«Украинская молодежь выполнит приказ вождя».
(На українском языкє)

A1514. Зам. 1705 2³/₄ друк. арк. В друк. арк. 42 тис. зн.
Підписано до друку 18/VII—1943 р. Тираж 10.000.

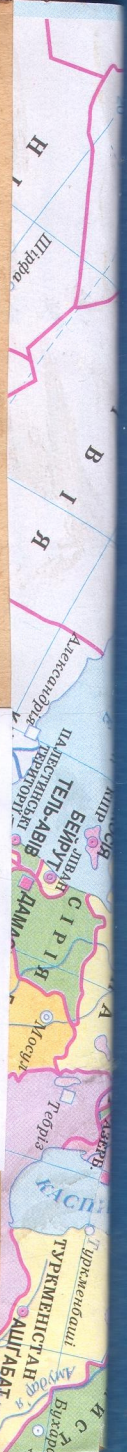
Друкарня в-ва «Московский большевик».

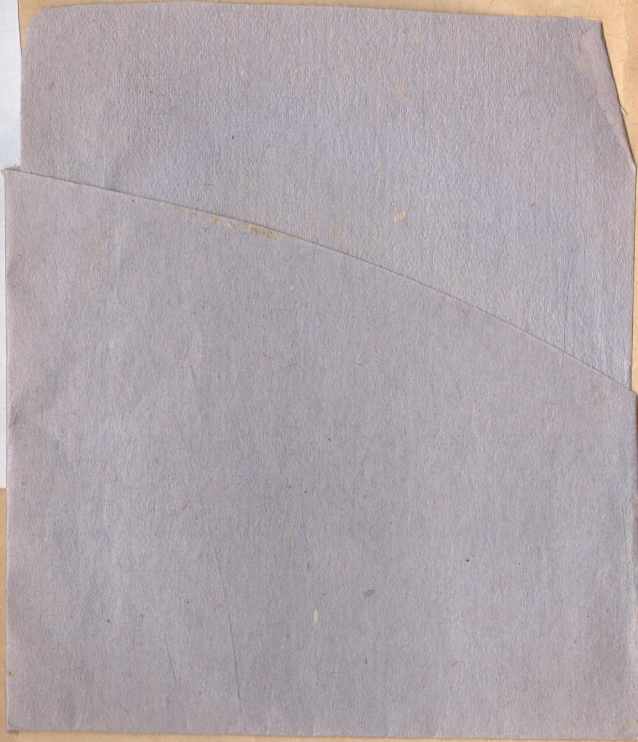
V.N. Karazin Kharkiv National University

01093685

2

СМЕРТЬ НІМЕЦЬКИМ ЗАГАРБНИКАМ!

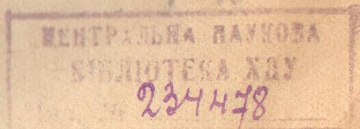
УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ ВИКОНАЄ НАКАЗ ВОЖДЯ

ТРЕТІЙ МІТИНГ ПРЕДСТАВНИКІВ МОЛОДІ
РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ
6 ЧЕРВНЯ 1943 р.

УКРВИДАВ ЦК КП(б)У

1943

6 червня 1943 року відбувся третій мітинг представників молоді Радянської України.

На мітингу виступили: секретар ЦК комсомолу України М. Підтиченко, Герой Радянського Союзу, гвардії сержант Д. Остапенко, робітниця шахти № 7—10-біс «Краснодонвугілля» О. Коротких, стахановець київського заводу «Арсенал» Л. Дерев'янка, Герой Радянського Союзу, командир загону українських партизанів М. Наумов, дівчина, яка втекла з Німеччини, М. Задороженко, тричі орденоносець, гвардії майор бомбардувальної авіації С. Швець, партизан-орденоносець Кошель, вчителька з Ворошиловграда О. Орлова, колгоспниця звільненого від німецьких загарбників села Кондрашівки, Харківської області, М. Григорова, заслужений діяч мистецтв УРСР, композитор П. Козицький.

Серед присутніх на мітингу: Герой Радянського Союзу, нагороджений військовою медаллю англійського короля Георга VI, гвардії майор Т. Шашло, знатний снайпер-орденоносець Людмила Павличенко, молоді партизани України, робітники підприємств і шахт, колгоспники і представники української інтелігенції.

Промовці закликали молодь поневоленої України піднятися на боротьбу за визволення рідної землі, бути в перших рядах борців за свободу і честь своєї України у наступаючих вирішальних боях з німецько-фашистськими загарбниками.

Учасники мітингу прийняли звернення до молоді України, в якому пишуть:

— Юнаки й дівчата України! Німці намагаються зробити вас своїми рабами. Знайте, єдиний шлях до вашого звільнення з полону і неволі — боротьба. Підіймайтесь всі, як один, на боротьбу з ворогом! Йдіть у партизани! Вбивайте німців! Допоможемо нашій героїчній Червоній Армії і всьому радянському народові виконати першотравневий наказ товариша Сталіна — розгромити ворога і звільнити Україну від фашистської нечисті.

З великим піднесенням учасники мітингу надіслали привітання Верховному Головнокомандуючому, Маршалу Радянського Союзу товаришеві Сталіну.

— Молодь України, — говориться в привітанні, — як і весь народ, висловлює сердечну подяку Червоній Армії і Вам, товаришу Сталін, за звільнення частини районів України від німецьких загарбників. На фронтах вітчизняної війни і в тилу ворога, на евакуйованих з України підприємствах, на колгоспних ланах визволених районів вірні сини й дочки українського народу віддають всі свої сили, знання й уміння для остаточного розгрому ненависного ворога і звільнення радянської землі від фашистських загарбників. Хай живе радянська батьківщина! Хай живе скріплена кров'ю велика дружба російського і українського народів і всіх народів Радянського Союзу!

Мітинг надіслав привітання секретарю ЦК КП(б) України товаришу М. С. Хрущову.

Мітинг транслювався по радіо.

МОСКВА, КРЕМЛЬ

Товаришеві СТАЛІНУ

ДОРОГИЙ ЙОСИФ ВИССАРІОНОВИЧ!

Прийміть від нас, представників молоді Радянської України, щирий привіт і слова гарячої любові і відданості.

Молодь України, як і весь народ, висловлює сердечну подяку Червоній Армії і Вам, товаришу Сталін, за звільнення частини районів Радянської України від німецьких загарбників.

З небаченою енергією молодь визволених районів працює над відбудовою господарства, зруйнованого гітлерівцями. Щоденно ми відчуваємо братську допомогу всіх народів Радянського Союзу на чолі з великим російським народом.

Зібравшись на свій мітинг, ми клянемось Вам, товаришу Сталін, залучати широкі кола молоді загарбаних ворогом районів до активної визвольної боротьби, допомагаючи тим самим Червоній Армії у швидкому розгромі німецьких загарбників.

На фронтах вітчизняної війни і в тилу ворога, на евакуйованих з України підприємствах, на колгоспних ланах визволе-

них районів вірні сини й дочки українського народу віддають всі свої сили, знання і уміння для остаточного розгрому ненависного ворога і звільнення радянської землі від фашистських загарбників.

Хай живе радянська Батьківщина!

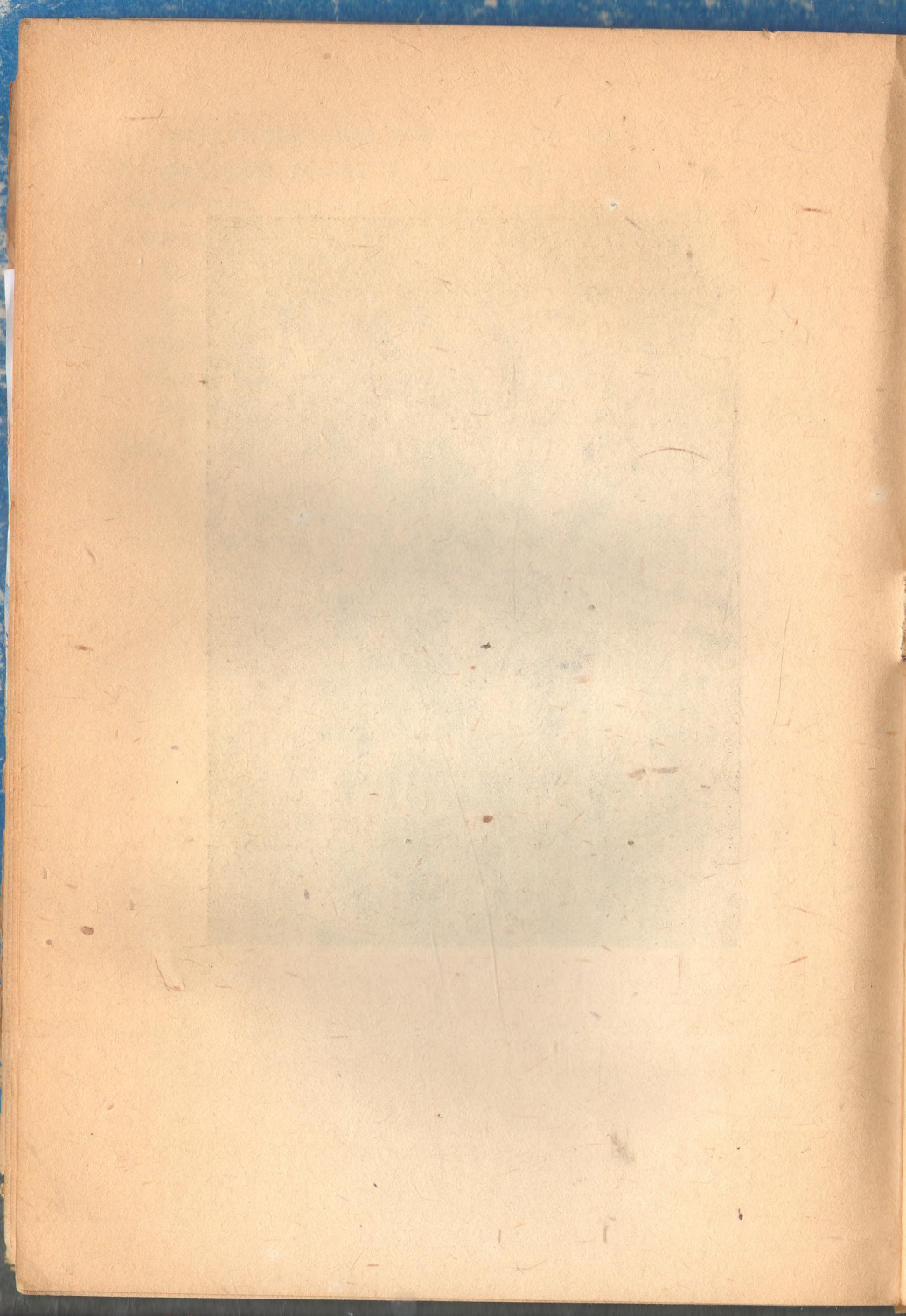
Хай живе скріплена кров'ю велика дружба російського і українського народів і всіх народів Радянського Союзу!

Слава Червоній Армії, партизанам і партизанкам!

Хай живе наш рідний батько, великий вождь і полководець Йосиф Віссаріонович Сталін!

СЕКРЕТАРЕВІ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ (більшовиків) УКРАЇНИ

Микиті Сергійовичу ХРУЩОВУ

ДОРОГИЙ МИКИТО СЕРГІЙОВИЧУ!

Учасники мітингу представників молоді України шлють Вам, керівникові більшовиків Радянської України, палкий і сердечний привіт!

Ми, сини і дочки українського народу, зібравшись напередодні вирішальних боїв проти німецько-фашистських загарбників, висловлюємо рідній більшовицькій партії, славній Червоній Армії і великому Сталіну щиру подяку за визволення частини районів Донбаса і Харківщини з німецько-фашистської неволі.

Вихована на славних історичних традиціях свого народу, на бойових традиціях КП(б)У, молодь України не пошкодує сил і життя свого, щоб визволити рідну землю з німецько-фашистської неволі.

У великих битвах на фронтах вітчизняної війни кров'ю скріплено непорушну сталінську дружбу народів Радянського Союзу. Ця дружба є запорукою того, що Україна була і буде радянською, квітучою перлиною в сузір'ї братніх республік Радянського Союзу.

За Радянську Вітчизну, за її волю і щастя молодь України б'ється на всіх фронтах і в партизанських загонах.

Українська молодь, яка працює в радянському тилу, помножує свої зусилля, щоб збільшити потік зброї, боеприпасів і продовольства для славної Червоної Армії.

Не шкодуючи сил працює над відновленням зруйнованого гітлерівцями народного господарства молодь звільнених районів України. Тисячі юнаків і дівчат трудяться на колгоспних

ланах, щоб виростити перший після німецької окупації високий радянський урожай; по-стахановському працює молодь у шахтах визволених районів Донбаса, посилаючи на радянські підприємства дедалі більше ешелонів з вугіллям.

Працювати, не знаючи втоми, віддати все для перемоги над ворогом — такими думками живе кожен молодий радянський патріот.

Натхнені мудрою волею нашого Верховного Головнокомандуючого, ми йдемо на бій з лозунгом:

Смерть німецьким загарбникам!

Хай живе наша вільна Радянська Україна!

Хай живе наш любимий вождь, учитель і друг радянської молоді Верховний Головнокомандуючий товариш Сталін!

ДО БОЮ, МОЛОДЬ УКРАЇНИ!

Вступна промова

секретаря ЦК ЛКСМУ Марії ПІДТИЧЕНКО

Дорогі друзі, юнаки і дівчата, молоді партизани і партизанки України!

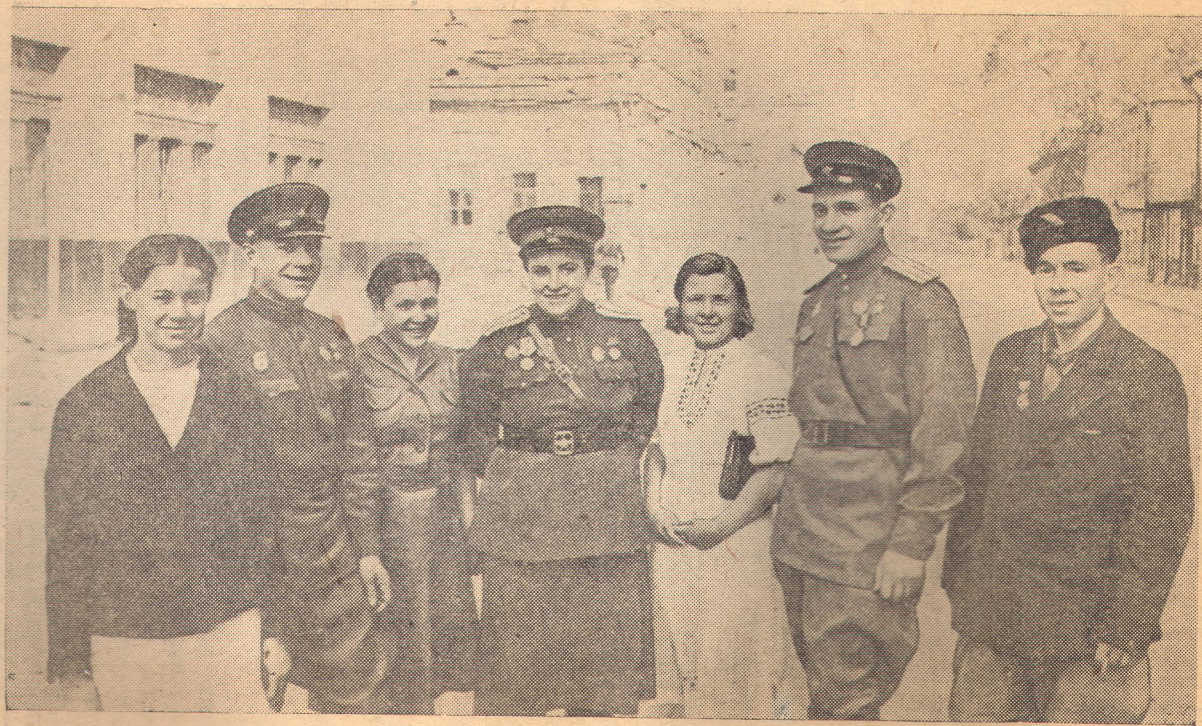
Майже два роки фашистські загарбники грабують нашу рідну землю, знущаються, вбивають, вішають і мордують наш народ. Сотні і тисячі юнаків і дівчат України гітлерівці повісили, замучили в гестапо, вивезли на каторжні роботи в прокляту Німеччину. Але ворогові не вдалось і не вдасться здолати і покорити наш народ.

Славна Червона Армія на чолі з великим полководцем, Маршалом Радянського Союзу товаришем Сталінім вже завдала фашистській Німеччині та її васалам тяжких ударів під Сталінградом, на Кавказі і на інших фронтах. Вона звільнила від німецьких окупантів мільйони радянських людей, звільнила більшу частину Ворошиловградської, Харківської, частину Сумської і Сталінської областей України.

На тимчасово загарбаній території України з кожним днем шириться і розгортається партизанський рух, зростає опір населення загарбаних німцями районів Радянської України німецьким загарбникам.

Тепер фашистські мерзотники здійснюють новий злочин проти українського народу і його молоді. Вони оголосили мобілізацію юнаків і дівчат 1922—25 років народження на дворічну трудову повинність. Молодь повинна буде протягом двох років відбувати каторжні роботи в Німеччині, а сім'ї мобілізованих залишаються заложниками в руках німецьких властей.

Гітлерівські кати здійснюють свою розбійницьку програму винищення нашого народу, його молоді. На цей новий злочин гітлерівців наша молодь відповідає тим, що йде в партизани і завдає нових, ще міцніших ударів по ворогові.

Група учасників третього мітингу представників молоді Радянської України (зліва направо):
т.т. М. Задороженко, Д. Остапенко, О. Коротких, Л. Павличенко, О. Орлова, Т. Шашло і партизан Сергій.

Президія третього мітингу представників молоді Радянської України.

Наша молодь свято зберігає славні традиції українського народу, виховується Комуністичною Партією (більшовиків) України, керованою вірним сином українського народу, соратником великого Сталіна, Микитою Сергійовичем Хрущовим, б'ється і буде битись за свій рідний край, за свою честь, свободу і незалежність до цілковитого розгрому і знищення підлих фашистських загарбників.

Ми жорстоко помстимося гітлерівцям. Вони сповна заплатять нам за наш зруйнований край, за пограбоване народне добро, за смерть, кров і муки нашого народу.

Ми не самі в цій жорстокій боротьбі. Визвольну боротьбу проти німецько-фашистських загарбників ведуть всі народи Радянського Союзу на чолі з великим російським народом.

Наші друзі по боротьбі — молодь окупованих країн Європи — день-у-день підсилюють свої партизанські удари по нашому спільному ворогові — німецьких окупантах.

Зараз Червона Армія і весь радянський народ готуються до вирішальних битв з фашистською Німеччиною. Удари Червоної Армії по ворогові зі сходу і удари військ найших союзників — Англії і Америки з заходу зливаються в єдиний спільний удар по німецько-фашистських загарбниках. Жорстока розплата з ворогом наближається. В цей надзвичайно важкий і відповідальний час ми звертаємося до вас, дорогі юнаки і дівчата славної України: вставайте на боротьбу проти німецьких загарбників, допомагайте своїй рідній Червоній Армії і славним партизанам та партизанкам у їхній священній боротьбі за волю і незалежність нашої батьківщини!

Німцям удалось підкупити і спровокувати декого з українських юнаків, завербувати в поліцію, жандармерію, в «козачі сотні».

Юнаки! Не піднімайте руки на братів і сестер своїх, не робіть страшного злочину перед своїм народом, не заливайте рук своїх братньою кров'ю! Повертайте зброю проти німців, знищуйте їх на кожному кроці, переходьте зі зброєю в руках до партизанів, створюйте нові диверсійні групи, бийте німців, де тільки можете!

Дівчата, любі подружки наші! Фашистські людолови силоміць вивозять вас на каторжні роботи до проклятої Німеччини, продають вас у рабство, позбавляють вас щасливої молодості, родини і свого рідного краю. Тікайте від гітлерівських людоловів, ховайтесь від так званої «тотальної мобілізації», — будьте горді і незламні в своїй боротьбі. Ідіть у пар-

тизани, мстить німецьким загарбникам всіма засобами і на кожному кроці!

Вождь і полководець, наш батько товариш Сталін в своєму першотравневому наказі закликав партизанів, народ і молодь тимчасово загарбаних німцями радянських районів «завдавати могутніх ударів по ворожих тилах, шляхах сполучення, військових складах, штабах та підприємствах, руйнувати лінії зв'язку противника. Залучати широкі верстви радянського населення в загарбаних ворогом районах до активної визвольної боротьби, врятовуючи тим самим радянських громадян від вигнання в німецьке рабство та від винищення гітлерівськими звірами. Мститись нещадно німецьким загарбникам за кров і сльози наших дружин і дітей, матерів і батьків, братів і сестер. Усіма силами допомагати Червоній Армії в її боротьбі з підлими гітлерівськими поневолювачами».

Молоді партизани і партизанки! Міцніше удари по ворогові! Всі сили на виконання наказу товарища Сталіна!

Дорогі друзі наші! За визволення України борються всі народи великого Радянського Союзу. Україна була і буде вільною радянською державою!

Смерть німецьким катам!

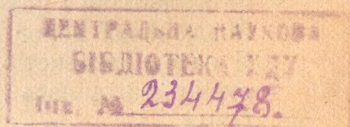
Хай живе вільна Радянська Україна!

Хай живе славна українська молодь!

Нашій героїчній Червоній Армії, партизанам і партизанкам — слава!

Хай живе керівник більшовиків України Микита Сергійович Хрущов!

Хай живе вождь і полководець, друг радянської молоді, батько наш рідний великий Сталін! (Бурхливі оплески. Спів «Інтернаціоналу»).

ВИКОНАЄМО НАКАЗ ТОВАРИША СТАЛІНА

Промова Героя Радянського Союзу гвардії сержанта
Дмитра ОСТАПЕНКА

Дорогі друзі мої!

Від імені фронтовиків, які б'ються з німецькими загарбниками за ваше визволення, передаю вам гарячий бойовий привіт. (Оплески).

За наше щастя, за наше життя піднялись ми на ворога. Багато тисяч юнаків пішло в Червону Армію добровільцями в перші дні війни. Серед них був і я. Хотілось негайно ж вчепитись у фашистську горлянку, стріляти німців проклятих, винищувати їх, паразитів.

Ми навчилися ненавидіти німців. Ця ненависть допомагає нам у бою і підтримує наш бойовий дух.

Пам'ятаю один бій.

Німці, п'яні від крові, лізли на Кавказ. Ми займали оборону. Я — винищувач танків. Недалеко від мене лежав мій брат, теж винищувач танків. І ось бачимо: з обох боків посунули ворожі танки. Ще здалеку відкрили вони вогонь. Рвуться термітні снаряди, свистять кулі, земля двигить від вибухів. Повзуть танки, що осквернили степи нашої України, мого рідного Донбаса. Прощаючись з матір'ю, я пообіцяв їй жорстоко мститись німцям за їх злочини. Я дотримав свого слова!

...З відстані ста метрів зробив перший постріл. Загорілась машина. Ще постріли. Загорілась друга, третя. А танки все йшли. На полі бою палало вже кілька машин. Нарешті німці не витримали і повернули назад. Та згодом атака повторилась. Розлючений ворог відступав, а потім атакував знову і знову. Я палав ненавистю, стискав зуби і стріляв. Ось від мого пострілу загорілась тринадцята машина і сьома від пострілу брата.

Метрів за тридцять просто на окоп, де я лежав, ліз танк, а у мене кінчилися набої. Я встиг схопити автомат і відповзти вбік. Танк навалився всією своєю тушею на окоп і почав його злісно «утюжити». От, думають німці, нарешті знищили небезпечного ворога...

Та й мої товариші вважали, що я загинув, а я тим часом, з допомогою автомата, німчиків на той світ посилаю.

Мене поранили і я знепритомнів. До пам'яті прийшов уже в полоні.

Натерпівся я в німецькій неволі; двічі тікав з полону, не міг сидіти там, коли мої товариші на полі бою знищували цих злодюг. І мені вдалося утекти.

Серед друзів я дізнався, що уряд дуже високо оцінив мої бойові дії, надавши мені звання Героя Радянського Союзу. Це була моя найбільша радість.

Я знову йду на передову.

Наступають дні вирішальних боїв. Я присягаюсь тобі, моя Україно: бити німців нещадно! Ми, твої сини, звільнимо тебе, очистимо землю нашу від німецької погані. Ми повернемо щастя нашому народові.

Я звертаюсь і до вас, юнаки і дівчата тимчасово загарбаних областей України. Допмагайте Червоній Армії громити нашого споконвічного ворога — німецьких загарбників.

Любий наш Верховний Головнокомандуючий Йосиф Віссаріонович Сталін наказав нам зламати хребет фашистському звірові. Цей наказ ми, воїни, виконаємо з честю. (Оплески).

Смерть німецьким загарбникам!

Хай живе наша перемога! (Бурхливі оплески).

СИЛЬНІШЕ БИЙТЕ ВОРОГА, ГВАРДІЙЦІ ФРОНТУ І ТИЛУ!

Промова стахановця київського заводу «Арсенал»
Леоніда ДЕРЕВ'ЯНКА.

Дорогі друзі!

Від імені молодих робітників київського заводу «Арсенал» передаю вам палкий більшовицький привіт. (Оплески).

Ми, молоді робітники, виховані на славних революційних традиціях арсенальців, працюємо в радянському тилу, не покладаючи рук.

Гарматники-арсенальці, в єдиному-дружному колективі зі зброярами Урала, без відпочинку кують для фронту зброю перемоги.

Арсенальські верстати, молоти, преси, всі до одного вивезені в глибокий тил і з кожним днем дають все більше і більше грізних гармат, більше боеприпасів для нашої Червоної Армії.

За короткий час завод, на якому ми зараз працюємо, виріс вдвічі. Набагато збільшився випуск продукції.

Я сам працюю фрезерувальником. Вивчивши свій верстат і скоротивши цикл обробки деталей, я щодня даю по 3—4 норми. (Оплески).

Жагуча ненависть до клятого ворога, свята помста за муки і сльози наших братів-українців, за страждання рідної України додають нам нових сил для ще напруженішої роботи.

Мені надано звання кращого фрезерувальника заводу. Ми виховали багато тисячників, трисотників і двосотників.

На нашому заводі є багато молодіжно-комсомольських бригад, кращим з них надане звання фронтових.

У боях за свою любиму батьківщину відзначився проти-танковий артилерійський дивізіон, створений комсомольцями і молоддю нашого заводу і озброєний зброєю цього заводу.

Кращі комсомольці нашого заводу — нині бійці дивізіону.

На їх бойовому рахунку десятки знищених ворожих танків, сотні автомашин, тисячі фріців.

Ми листуємося з бійцями дивізіону, поповнюємо його бойовою технікою і кращими комсомольцями.

Товариші!

Першотравневий наказ любимого Сталіна викликав нове виробниче піднесення серед молоді нашого заводу.

Молоді патріоти у відповідь на наказ вождя взяли ще більш відповідальні зобов'язання і з честю виконують їх.

Дорогі друзі тимчасово загарбаних районів України!

Ми звертаємось до тебе, молодь загарбаних областей України: збільшуй удари по ворожих тилах, руйнуй залізницю, мости і засоби зв'язку, знищуй живу силу ворога.

Напружимо всі наші зусилля. Ви — своєю активною боротьбою з ворогом, ми — своєю стахановською роботою допоможемо Червоній Армії швидше визволити рідну землю з фашистської неволі.

Ми повернемось до тебе, Україно!

За всіх — молодих і старих

Клянеться твій син перед боєм,—

До стін закурилих твоїх

Вернутися славним героєм.

Так дужче ж бийте німця, молоді українці!

Бийте його зброєю, гвардійці фронту, бийте його стахановською працею, гвардійці тилу!

Товариші!

Ми зробимо все, щоб наша героїчна Червона Армія одержувала з нашого заводу дедалі більше озброєння і боеприпасів.

Хай живе вільна Радянська Україна!

Хай живе героїчна Червона Армія!

Хай живе наш вождь, батько і друг, любимий товариш Сталін! (Бурхливі оплески).

САМОВІДДАНОЮ ПРАЦЕЮ ШАХТАРІ НАБЛИЖАЮТЬ ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

Промова стахановки шахти № 7—10-біс «Краснодон-
вугілля» (Донбас) Олександри КОРОТКИХ

Дорогі товариші, юнаки і дівчата України!

Сім місяців лютував ворог у нашому місті Краснодоні. Багато лиха зазнали ми від німців-окупантів. Вони лютували, наче скажені звірі. Гнали наших людей копати окопи, на великому морозі примушували працювати по дванадцять і більше годин. Вони вішали і розстрілювали ні в чому неповинних юнаків і дівчат. П'ятнадцятирічного Володю Лук'яненка гітлерівці живим кинули в шурф, глибиною 250 метрів. Нашим людям фашисти відрізували носи, вуха, виколювали очі, вганяли під нігті розпечені голки... Страшно й згадувати ті прокляті часи!

Але навіть у найчорніші години нас не покидала віра в перемогу. Ми вірили й знали, що прийде рідна Червона Армія і визволить вона нас з великої біди. І ми всіма силами боролися з ворогами. Чимало фашистів знайшли собі могили в нашому місті.

Того зимового дня 1943 року ми ніколи не забудемо. На все життя залишаться в пам'яті найрадісніші години, коли прийшли в наше місто червоні війська.

Негайно ж взялись ми за роботу. Відновили шахти, підприємства. Не тільки хлопці, багато й дівчат пішло працювати в забій. Дівчата виконують по дві-три і більше норми. Видобуте нами вугілля палає в топках паровозів військових ешелонів, які доставляють Червоній Армії зброю, боєприпаси, продовольство — все, що потрібне для розгрому ворога, і серце радіє з того, що наша праця наближає день цілковитого розгрому німецьких фашистів.

Дорогі друзі, брати і сестри, що тимчасово перебуваєте в німецькій неволі! Ми, шахтарська молодь Донбаса, запевняємо вас, що працюватимемо ще краще. Ми не пошкодуємо молодих сил, а, якщо треба, то й життя, для того, щоб наблизити день вашого визволення.

Німці терором і брехнею залякують вас. Мужайтесь, дорогі! Наближається щасливий день вашого визволення. Червона Армія прийде, вона визволить всіх наших людей з фашистського ярма.

Дорогі товариші! Допмагайте Червоній Армії й партизанам громити ворога! До зброї! Бийте фашистів, як скажених собак, чим можете і як можете! Боріться за своє щастя, за своє життя!

Хай живе наша перемога!

Хай живе наш батько Сталін! (Оплески).

ЗРОСТАЮТЬ ЛАВИ НАРОДНИХ МЕСНИКІВ

Промова партизана українського загону
орденоносця КОШЕЛЯ

Дорогі товариші!

З доручення партизанської молоді, друзів моїх по загону, дозвольте передати вам наш полум'яний партизанський привіт! (Бурхливі оплески).

Нас, партизанів, називають народними месниками. Ми мстимось німцям, бо ненавидимо їх священною ненавистю.

Німця є за що ненавидіти. Його часто називають звіром, але це надто лагідне прізвисько для нього. Ніякий звір не зробить того, що чинять німці на загарбаній території.

Тільки за три місяці цього року німецькі бандити спалили доценту в Словечанському районі, Житомирської області, 17 сіл, знищили 3.400 дворів. У селі Антоновичі цього ж району німці зігнали до клунь 368 українців. Спочатку в них стріляли з автоматів, а потім підпалили клуні. Всі 368 чоловік загинули в жорстоких муках.

В Олевському районі спалено 7 сіл, знищено 2.300 дворів і розстріляно 950 чоловік. В Лугинському районі з 1 по 10 січня 1943 року розстріляно і спалено 350 чоловік. Жителів села Осни, Лугинського району, Довбню німці повісили за-лізним гаком за щелепи.

Фашисти своїм терором хотіли залякати український народ, але, вийшло навпаки, вони викликали жагучу ненависть до себе, готовність всіма силами допомагати Червоній Армії і партизанам.

Я бачив, як після кривавих розправ, вчинених німцями, українці цілими сім'ями вирушали в ліси, брались за зброю, щоб нещадно мстити своїм ворогам.

Кожен партизан прагне одного: знищити більше німців,

більше пустити під укіс ворожих ешелонів з технікою, з живою силою, більше зруйнувати ворожих комунікацій.

Кожен партизан має свій бойовий рахунок і гордий, коли цей рахунок зростає.

Маю свій бойовий рахунок і я.

Першою моєю операцією було знищення великого залізничного мосту. Пізніше я пустив під укіс ешелон з німецькими солдатами. Багато разів доводилось мені ходити на виконання бойових операцій. Тепер на моєму рахунку сім знищених ворожих ешелонів, в тому числі 8 паровозів, 1.336 гітлерівських бандитів. (Оплески).

Я дуже радий з того, що знищив стільки цієї наволочі. Але мало, мало! Я готовий, як і кожен партизан, до виконання нових своїх бойових завдань.

Німецьких загарбників чатує партизанська куля зза кожного куща. До партизанів ідуть нові й нові сотні й тисячі людей. Ідуть нескорені, щоб боронити свою честь і свободу зі зброєю в руках.

Натхнені першотравневим наказом нашого рідного товариша Сталіна, ми помножимо наші удари по гітлерівцях в глибокому тилу ворога. Скоро настане радісний день, коли партизанські постріли з'єднаються з громом наступаючої Червоної Армії. Ми будемо нещадно нищити ворога, доки останній гітлерівець не ляже трупом на нашій землі.

Смерть німецьким загарбникам!

Хай живе наш прапор у боротьбі, наш любий, мудрий полководець, товариш Сталін! (Бурхливі оплески).

ВСІ СВОЇ МОЛОДІ СИЛИ—ЛЮБИМИЙ УКРАЇНІ!

Промова колгоспниці артїлі ім. 8 березня на Харківщині
Марії ГРИГОРОВОЇ

Дорогі товариші мої!

Дозвольте передати вам від молоді села Кондрашівки, Харківської області, палкий комсомольський привіт і разом з цим висловити гарячу любов і щиру подяку нашій рідній Червоній Армії, керованій мудрим Сталіним, за звільнення нас від тяжкого рабства. (Оплески).

Сім місяців стогнало під гнітом німецьких катів наше село. Замовкли люди, затихли дівочі пісні. Фашистські курорті пограбували наше село. Вони заходили в хати, відбирали взуття, просто з плеч здирали одержу.

Та прийшов щасливий час! Могутні червоні полки погнали німецькі банди, і над нами знову засяяло сонце. Село наче прокинулося від тяжкого сну. Знову залунали в селі пісні, пісні радості і щастя.

Тепер ми взялись відбудовувати зруйновані німцями хати і громадські будівлі, лагодити містки, впорядковувати шляхи. Комсомольці і молодь добре попрацювали, щоб по-бойовому провести весняну засівну кампанію. Разом з колгоспниками ми підготували до сівби засівний матеріал, сільськогосподарський реманент, укомплектували польові та городні бригади. Сівбу наш колгосп провів відмінно. Понад план ми засіяли кілька гектарів у фонд допомоги Червоній Армії.

Наші комсомольці і молодь працюють, не покладаючи рук, щоб якнайкраще допомогти рідній Червоній Армії в боротьбі проти німецьких загарбників.

— Чим краще будемо працювати,—одностайно заявили наші комсомольці і молодь,—чим більше дамо своїй армії-визволительниці продуктів, а також сировини для промисловості, тим швидше визволимо своїх братів і сестер з німець-

кої неволі, наблизимо час остаточного розгрому німецько-фашистських банд.

Дорогі товариші! За прикладом наших комсомольців і молоді комсомольські організації сіл, колгоспів, радгоспів і МТС визволених районів області включилися в змагання за високий сталінський урожай.

Віддамо всі свої молоді сили любимій матері-батьківщині! Хай знають підлі німецькі виродки, що їм не поневоляти нашу молодь, не зламати її вільного духу!

Знову зацвітуть сади, зашумлять буйним колосом наші колгоспні ниви, і настане знову заможне, щасливе життя, а німецьким окупантам прийде смерть! Цей час недалеко.

Слава нашій Червоній Армії — визволительниці!

Слава нашому вчителю, рідному Йосифу Віссаріоновичу Сталіну! (Оплески).

УКРАЇНЦІ НІКОЛИ НЕ БУДУТЬ РАБАМИ ГІТЛЕРА!

Промова гвардії майора, тричі орденоносця льотчика
Степана ШВЕЦЯ

Дорогі товариші!

Передаю вам бойовий привіт від льотчиків гвардійської ескадрильї бомбардувальників далекої дії! (Оплески).

Де б ви не були, молоді дочки й сини України, хай до вас дійде моє слово, слово льотчика-українця, який 23 місяці б'ється за радянську батьківщину, за свою Україну!

Німецькі загарбники терзають нашу рідну Україну, зну-щаються з нашого народу і нашої молоді.

В серці кожного українця горить ненависть і помста, палає тільки одне почуття — знищити всіх, до одного, німецьких загарбників, звільнити від гітлерівської нечисті нашу золоту Україну. На моєму рахунку 175 бойових вильотів в далекий німецький тил. (Оплески).

Особливо запам'ятався мені один політ. Ми вилетіли на бомбардування Будапешта. Летіти мали над Україною.

Ніч... Штурман доповідає: «Починається Україна». З хвилюванням вдивляюсь у темряву. Бачу заграву пожеж. Горять українські села. Біль сповнює серце, руки міцніше стискають штурвал. Вдалині блиснула сріблом нитка... Знижуюсь... Дніпро... Ще нижче... нижче, щоб розгледіти тебе, давно небачений сивий наш батько! Дніпро! Ти багато бачив, давній Дніпро! Твої швидкі води носили бойові човни славних козаків, у твоїх глибинах знаходили свою смерть вороги України, на твоїх островах височіла свята вольниця Запорізької Січі... Тебе оспівали навіки наш великий Шевченко і Гоголь. Тебе увічнив народ — будівник Дніпрогесу і запорізьких комбінатів. А зараз твої води наповнені сльозами народними.

В цю ніч мій літак «Запорожець» гнівніше, ніж завжди, носився над Будапештом, а бомби, спрямовані в ціль, здавалось, одержали подвійну силу.

Я дивлюсь на палаючий Будапешт. Пригадую охоплені полум'ям квартали Берліна, Тільзита, Кенігсберга... Смерть гадам! Це їм за муки, за кров, за сльози і страждання наших людей, за велике горе моєї рідної України.

Товариші!

Мій батько — старий український партизан з Ворошиловградщини — казав мені: «Запорожці ніколи не рахували ворогів — вони їх били. І ти, синку, не думай, багато чи мало ворогів, будь сміливим, безпощадним і ти завжди переможеш!».

Я пам'ятаю твої слова, мій любий батьку!

В боях, які доводилось мені вести з ворогом, мій бомбардувальник завжди виходив переможцем, жоден виліт не був даремним.

Ми подвоїмо, потроїмо, подесятеримо наші удари по ворожих комунікаціях, по глибоких німецьких тилах — містах Німеччини і її васалів. Ніде не сховається, нікуди не підніється підлий ворог від наших смертоносних бомб. Пам'ятиме гітлерівська Німеччина силу гніву нашого народу!

Українці ніколи не будуть рабами Гітлера!

Наближається день рішучої боротьби за звільнення рідної землі. Ми готові завжди за наказом Верховного Головнокомандуючого Маршала Радянського Союзу товариша Сталіна ринути вперед, ламаючи й знищуючи ненависного ворога.

Так наближайте ж час перемоги, сини й дочки України!

Якщо ти працюєш у тилу — подвоюй, потроюй випуск продукції для фронту! Якщо ти на фронті — удосконалюй свою бойову виучку, готуй себе до вирішальних битв! Якщо ти на тимчасово окупованій німцями території — всіма засобами і методами зривай заходи гітлерівців, йди в партизанські загони, знищуй німців!

Смерть німецьким загарбникам!

Хай живе горда й нескорима українська молодь!

Хай живе наш батько Сталін! (Бурхливі оплески).

НЕЩАДНОЇ КАРИ ФАШИСТСЬКИМ ЛЮДОЛОВАМ!

Промова
дівчини Марії ЗАДОРОВЖЕНКО,
яка втекла з німецької каторги

Товариші!

Зайнявши наше село, німці через декілька місяців почали примусово гнати людей на роботи у Німеччину.

Я хочу розповісти, як мене погнали до Німеччини і як німецькі кати знущаються з радянської молоді. Чотири рази забирали людей у нашому селі, тричі ховалася я, а на четвертий поліцаї піймали і повели мене до управи. Там вже було багато дівчат. Потім нас відвели на біржу, де, глузуючи з нас, дали листи, у яких було написано: «добровільно їде до Німеччини на роботу». Уночі загнали у товарні вагони, де було повно соломи. Вагони були переповнені. Привезли до Німеччини. Відвели до табору. Приміщення, в якому нас поселили, було дощане, в кожній кімнатці жило по 20 і більше чоловік. Другого дня ще темно було, коли нас побудили й сказали, щоб за хвилину повставали і пішли з приміщення. Хто не встиг, того били. На сніданок дали чаю і трохи хліба. Потім вишикували нас в один ряд, підійшла якась пихата німкеня і пронумерувала нас, наче якихось тварин. Повезли тоді в місто Мюнхен. Там німкені почали розбирати дівчат, а непридатних до праці відвели до табору. Третього грудня нас повели до бані і там усім дівчатам, наче каторжницям, постригли волосся та й повезли у Брест-Литовськ знову ж таки до табору. Табір цей був обгороджений колючим дротом у два ряди, круг його ходили поліцейські. Тут нам раз на добу давали їсти — півлітра вареної брюкви. Люди умирали від тифу, від голоду, божеволіли. Спали на підлозі. Було брудно, по стінах повзали паразити. Коли поліцай чи комендант бачив когонебудь біля огорожі, одразу стріляв,

або ловили і кидали в холодильник, не давали ні їсти, ні пити, тяжко били.

Я з своєю товаришкою втекла з табору.

Натерпілися в дорозі. А таки добралися до свого села.

15 лютого до нашого села прийшла Червона Армія.

Звертаюся до всіх дівчат і хлопців, які залишилися на загарбаній німцями території: любі сестри мої, ховайтеся від мобілізації, не давайте себе гнати до Німеччини, коли не хочете смерті. Німеччина — це могила для вас, це горе матерів ваших і рідних.

Не знати нам щастя, доки німець топтатиме нашу землю, не бачити волі нам, доки руки німців душитимуть нашу Україну. Бийте німців, шкодьте їм на кожному кроці, убивайте їх, проклятих!

Слава Червоній Армії, що звільнила нас від німецьких загарбників!

Смерть німецьким катам! (Оплески).

БУДЬТЕ В ПЕРШИХ ЛАВАХ БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ!

Промова вчительки м. Ворошиловграда
Олександри ОРЛОВОЇ

Товариші, друзі!

Сердечний привіт вам і щире стискання руки від учителів і всієї трудової інтелігенції районів України, визволених славним червоним військом із тяжкого німецького ярма.

Брати і сестри, що томитесь у гітлерівській неволі! До вас звертаю я своє слово.

Я — вчителька. Мені довелось бути в місті Ворошиловграді під час німецької окупації. Разом з вами бачила я, що принесли гітлерівці нашої землі, нашому народові, добре бачила, що робили вони по наших школах.

Та настала довгождана година, визволила могутня Червона Армія наше чудове орденоносне місто, і знову життя закипіло в нас, товариші й друзі!

Вчителі й учні знайшли засоби для ремонту шкіл і надзвичайно швидко полагодили вікна, підлоги, лави, столи, стільці. Школи почали працювати 25 лютого 1943 року. У Ворошиловградській області силами вчителів і учнів відновлено роботу 723 шкіл, де навчається 90.000 дітей, працює 4.000 вчителів.

Ворошиловградська школа № 53 одразу ж почала працювати нормально. Поряд із навчанням, учні і вчителі школи почали збирати медикаменти, перев'язний матеріал для військового польового госпітала, подарунки для поранених бійців Червоної Армії. Зібрано багато. Подарунки наші потрапили в гідні руки.

Вчителі і учні нашої школи зібрали також близько 200 тонн металевого брухту, навантажили його в вагони й за це дістали подяку від військової частини. Зібрали і художню літературу для червоноармійських та госпітальних бібліотек. У військових гуртках молодь вивчає санітарну справу, куле-

мет, гвинтівку та інші види зброї. При школах всюди є городи. Всі ми працюємо на них, не жалючі часу й сили.

Ви знаєте, до якого тяжкого матеріального становища призвели наших людей гітлерівські мерзотники.

Для всіх дітей, що стали сиротами, відкрито дитячі будинки. Діти шахтарів і колгоспників, червоноармійців і службовців дістають у Ворошиловграді одягу, взуття, білизну. В місті відкрито для дітей чотири безплатні їдальні.

Наші діти після німецької неволі знову повернулись до життя.

Звертаюсь до вас, молоді українські вчителі, агрономи, лікарі, інженери й службовці, що потрапили в ярмо хижаків! Словом і ділом боріться з проклятими ворогами, пояснюйте людям, що несуть їм німці, розповідайте про славні діла наших червоних воїнів, зміцнюйте в серцях віру в нашу перемогу! Ідіть у партизани, будьте в перших лавах борців проти німецької навали! Працюйте так, щоб виконати першотравневий наказ товариша Сталіна. (Оплески).

Смерть ненависним німцям!

Слава батькові нашому, любимому другуві наших дітей — товаришеві Сталіну! (Оплески).

ЗНОВУ РОЗКВІТНЕ РАДЯНСЬКА УКРАЇНА

Промова заслуженого діяча мистецтв УРСР композитора
Пилипа КОЗИЦЬКОГО

Любі й дорогі юнаки і дівчата, золоті діти нашої
батьківщини!

На нашу долю припало тяжке, але благородне завдання. На ваші молоді, ніжні, але міцні плечі ліг страшний тягар боротьби проти фашистського звіра, боротьби за ясну долю нашої сонячної Радянської України, боротьби за світле, вільне життя нашого рідного волелюбного українського народу.

Наша батьківщина, як рідна мати, любовно стежить за вашими подвигами, материнським люблячим серцем милується і пишається героїчними діями, якими, наче весняними пахучими квітами на розлогих луках, рясніє бойове життя нашої молоді.

Всю міць німецької військової машини, всю настирливість своєї брехливої і підлої пропаганди кинув Гітлер для духовного і фізичного знищення народів Радянського Союзу, з бандитською метою: загарбати наші плодючі землі, наші багатства, майно і віддати ці багатства своїй банді, яку він називає «вищою расою», «расою панів». Ви б подивилися на пихатих фріців, коли вони попадають до нас у полон (а у полоні у нас сотні тисяч очих «непереможних»). Де й дівається пихата бундючність цих «непереможних», що з такою нелюдською жорстокістю і холодним серцем нищили по тимчасово загарбаних селах і містах наших беззахисних немовлят, жінок, стариків, дівчат, підлітків! Очі зиркають, як у Сірка, а спитаєш про совість — всі, як один, зрікаються: «я не я, і хата не моя». Мерзенні гидотники! Потвори без серця, без совісті, без честі, без моралі!

Лютою ненавистю до них палають серця нашої молоді,

огиду і презирство викликають ці потвори у благородних, світлих душах нашого народу.

Смердючі покидьки людства — мерзенні гітлерівці посягнули на сонячне життя рідної України, що здавна пишалася такими відданими їй героями, борцями за народну волю, як Богдан Хмельницький, Богун, Наливайко, що виховала таких геніїв, як безсмертний Тарас Шевченко, Іван Франко, Микола Лисенко, Леся Українка. І звучить сьогодні могутнім кличним голосом заклик великого Тараса:

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіть,
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.

І сьогодні ці полум'яні слова великого народного поета розносяться над поневоленою Україною як могутній клич, і в серцях справжніх патріотів вони породжують нові сили для смертельної боротьби з лютими поневолювачами.

Гітлеру і його банді скоро прийде край. Сталінград і Туніс зашморгнули на їх шиї мертву петлю. Велетенська бойова міць озброєної всією сучасною технікою героїчної Червоної Армії-визволительки щохвилини, щогодини зростає.

Надходять часи вирішального бою. Скажений ворог, розлучений усвідомленням своєї неминучої загибелі, шалено пручається. Він іде на нові злодіяння: мобілізує для Німеччини на каторжну, рабську працю нашу молодь, щоб замінити нею на підприємствах німців, посланих на поповнення потріпаних гітлерівських військ.

Я не можу забути слів моєї дочки Гулі Корольової — багато з вас бачили її у фільмі «Партизанова дочка» в образі хороброї дівчини Василянки. Вона з фронту, — куди пішла добровільно на захист батьківщини, на боротьбу за наше визволення, — писала мені: «Більш над усе боюсь, щоб мене не вважали за боягуза». Вона йшла в бої з піснею, вона ясным зором дивилась у вічі смертельній небезпеці. І в боях під Сталінградом вона загинула смертю героя в ту хвилину, коли на її оклик піднявся в атаку підрозділ бійців. Фашистська куля обірвала її молоде прекрасне життя, але бійці перемогли оскаженого ворога і з честю виконали бойове завдання. Нам, батькам, невимовно тяжко було пережити її смерть, але ми схилили свої голови перед її світлозорим подвигом. Ми знаємо, що своєму маленькому синові Гуля на

все життя лишила свій прекрасний образ, образ героїчної матері, а в його серці зростатиме і на все життя залишиться ніжна, глибока, горда любов до своєї рідної мами і пекуча ненависть до ворогів-чужинців.

Дорогі, любимі юнаки і дівчата! Закликаю вас помститися і за Гулю нашу, і за тисячі героїв, що віддали своє молоде життя великій справі захисту рідної української землі від лютого ворога.

Я, як композитор, написав декілька пісень, і ще писатиму про героїчні діла нашої славної молоді, щоб у віках лунала слава про її героїчну боротьбу на фронтах, у партизанських загонах і у всіх галузях праці, науки і мистецтва.

Хай це все зіллється в могутню симфонію праці й боротьби, яка на заклик великого Сталіна об'єднала фронт і тил у єдиний бойовий табір.

А ви, наші любі, славні, чесні, горді молоді патріоти і патріотки! Де б ви не були, пам'ятайте про свій народ, що породив вас і випестив, бийте нещадно ворога! Дивіться в очі смерті сміливим, гордим, сталевим зором! Смерть боїться сміливих! Хай в найвідповідальніші хвилини розум ваш лишається холодним, ясним. Хай зір ваш буде гострий, як у молодого орла. Хай серце ваше палає лютою ненавистю і презирством до огидного ворога. Хай воля ваша буде такою ж непохитною, незламною, як у батька нашого великого Сталіна! **(Бурхливі оплески).**

ПОНЕВОЛЕНА УКРАЇНА КЛИЧЕ ДО ПОМСТИ

Промова командира українського партизанського загону
Героя Радянського Союзу
Михайла НАУМОВА

Товариші!

Від імені партизанів і партизанок України передаю тобі, українська молодь, наш бойовий партизанський привіт. (Бурхливі оплески).

Товариші! Вже майже два роки український народ переживає велике лихо і страждання від навали проклятих грабіжницьких банд гітлерівської Німеччини.

Перебуваючи 22 місяці в тилу німецьких окупантів, я був свідком встановлення так званого «нового порядку» на Україні, запровадження якого гітлерівські шпіджери почали з того, що загнали сотні тисяч українських юнаків і дівчат на каторжні роботи в Німеччину, де їх по-нелюдському експлуатують, де вони переживають страшні нестатки від голоду, нестерпних умов і жорстокого поводження. З німецької каторги на Україну повертаються лише сухотні, каліки і божевільні. Тепер вже мало на Україні сіл, де нема юнаків або дівчат, які загинули на німецькій каторзі.

Безсовісні обдурювання, систематична провокація, відверте розграбування національних багатств України, пограбування населення, знищення пам'яток національної культури, насильство і знущання з честі і звичаїв українського народу, криваві розправи — ось суть і зміст «нового гітлерівського порядку» на Україні.

Гіркі сльози і розпач в серці українського народу. Змучена Україна з глибокою надією чекає на свою визволительку — Червону Армію.

У відповідь на всі лиходійства, вчинені гітлерівцями, український народ піднімається на загальну партизанську боротьбу. День-у-день зростають партизанські загони і їхня

сила удару по ворогові. Десятки тисяч безстрашних народних месників в багатьох областях України громлять комунікації, лінії зв'язку, склади і гарнізони ворога.

За кілька місяців партизанської боротьби партизанами України винищено понад 80 тисяч солдатів і офіцерів ворога, в тому числі 7 генералів, пущено під укіс 254 ешелони з живою силою і технікою ворога. **(Гучні оплески).**

Українська молодь в лавах партизанських загонів нещадно мститься гітлерівським грабіжникам і насильникам.

Молодь — основна сила партизанських загонів. Приклади самовідданості і безстрашності в численних боях з гітлерівцями показали вісімнадцятирічні комсомольці Микола Коршок і Андрій Лях. Вони мають на особистому рахунку понад сотню винищених ними гітлерівців під час рейду по південних областях України. На Житомирщині народ з гордістю розповідає про комсомолку Марусю Галушко, яка тільки в одному бою знищила з кулемета 18 гітлерівців. Таких молодих партизанів-героїв у нас тисячі. Народна війна на Україні повна прикладів палкого патріотизму і героїських подвигів, проявлених молодими партизанами.

Молодь України!

Зараз єдиний наш шлях — це боротьба. Загальна і безпощадна боротьба проти ворога нашого народу — німецьких загарбників.

Настав час всім зі зброєю в руках піднятися на священну битву і очистити українську землю від гітлерівських мерзотників.

Юнаки і дівчата України!

Ухилийтесь від мобілізації на німецьку каторгу, рятуйте своє життя, йдіть у ліси, степи, плавні, ідіть до партизанів, створюйте партизанські загони, станьте грудьми на захист своєї прекрасної України. На бій проти рабства і смерті, на бій за свободу і життя, молодь України!

Поліцаї, жандарми і козаки, що стали на службу до німця!

Ви можете в боях за радянську батьківщину змити ворожою кров'ю ганьбу своєї зради. Йдіть зі зброєю в партизанські загони; якщо нема змоги йти до партизанів — організуйте самі бойові загони і диверсійні групи. Дійте самостійно, як вам зручніше. Одно пам'ятайте — гітлерівці вороги нашого народу. Вдень і вночі нищіть німців, їхню техніку,

склади, руйнуйте мости, шляхи, зв'язок. В цьому і тільки в цьому ваше виправдання перед батьківщиною.

За визволення України бореться весь радянський народ, на чолі з великим російським народом. Незабаром нові, ще сильніші удари героїчної Червоної Армії зіллються з могутнім всенародним партизанським рухом. Наша священна земля буде очищена від фашистської нечисті.

Україна буде знову вільною радянською державою.

Смерть німецьким загарбникам!

Хай живе організатор наших перемог Маршал Радянського Союзу великий Сталін! (Бурхливі оплески).

ЗВЕРНЕННЯ

ДО МОЛОДІ УКРАЇНИ

Дорогі друзі наші — юнаки і дівчата України, тимчасово поневоленої німецькими загарбниками!

Ми, представники молоді Радянської України, учасники вітчизняної війни, партизани, робітники промисловості, колгоспники і молоді інтелігенти, звертаємось до вас, рідні брати і сестри, дорогі друзі наші, з словами сердечного привіту і заклику.

Коли на нашу батьківщину насунули орди гітлерівських розбійників і запалали міста і села України, полилась кров рікою і над нами нависла загроза німецького рабства,— сини і дочки українського народу піднялись на боротьбу з лютим ворогом. Мільйони українців стали до лав Червоної Армії, взяли зброю в руки і разом з братніми народами великого Радянського Союзу героїчно б'ються з фашистськими ордами за рідну землю, за свободу, за вільну Радянську Україну.

Сини українського народу проявляють мужність і героїзм на фронтах вітчизняної війни. Всьому радянському народові відомі славні сини України: двічі Герой Радянського Союзу льотчик Олександр Молодчий, який скинув не одну тонну смертоносного вантажу на Берлін і Кенігсберг, Будапешт і Бухарест; Герой Радянського Союзу танкіст Тимофій Шашло, за бойові заслуги нагороджений військовою медаллю англійського короля; гроза німецьких танків, бронебійник Дмитро Остапенко, який лише в одному бою підбив тринадцять ворожих машин; снайпер Людмила Павличенко і багато інших, які своїми героїчними подвигами прославляють наш народ і батьківщину.

Українці на заклик товариша Сталіна організувались в партизанські загони і в глибокому тилу ворога громлять фашистських загарбників: знищують солдатів і офіцерів, палять

склади, висаджують у повітря мости і дороги, дедалі міцніше і міцніше б'ють ворога.

— Шахтарі, рудокопи, сталевари, робітники оборонних заводів, колгоспники України, що працюють в промисловості і сільському господарстві радянського тилу, віддають всі свої сили і уміння, куючи зброю братам на фронті, забезпечуючи армію продовольством.

Героїчна Червона Армія завдала ворогові жорстоких ударів. Вперше за час війни удари Червоної Армії зі сходу злились з ударами військ наших союзників — Англії і Америки — з заходу в єдиний спільний удар по ворогові. Недалекий той час, коли Червона Армія разом з своїми союзниками і волелюбними народами поневоленої фашизмом Європи розправиться з ворогом прогресивного людства — фашистською Німеччиною та її васалами.

Ми стоїмо напередодні грандіозних, запеклих битв. Ми знаємо, що ворог ще сильний і не розбитий, але у нас є все для повного розгрому гітлерівської армії і перемоги над нею.

Народи великого Радянського Союзу, згуртовані навколо славної більшовицької партії і великого вождя і полководця Маршала Радянського Союзу товарища Сталіна, переможуть!

Юнаки і дівчата! Фашистські загарбники, відчуваючи свою неминучу загибель, лютують. Вони палять наші рідні міста і села, вішають і катують синів і дочок українського народу, женуть на каторгу цвіт нашого народу — молодь. Але ні катування, ні вбивства, ніякі нові злочини не врятують фашистських катів від загибелі. Наближається час розплати. Фашистські загарбники та їх прихвосні за всі свої злочини, які вони чинять над нашим народом і його молоддю, заплатять сповна.

Юнаки і дівчата! Не вірте німцям і підлим зрадникам — німецько-українським націоналістам. Німці і їхні лакеї — націоналістичні зрадники — не гребують нічим, щоб сіяти розбрат серед радянських народів, вони, на догоду Гітлеру, хочуть роз'єднати народи, щоб легше було поневолити їх. Особливо вони хочуть посварити два великих народи — російський і український, які зв'язані традиціями священної віковичної дружби, скріпленої кров'ю на полях битв за спільні життєві інтереси. Хай же знають вороги, що історична дружба українців з великим російським народом міцна і непорушна. Ще в жовтні 1917 року ми розв'язали питання з ким нам бути і яка наша мета. Вільна і незалежна українська держава в

Союзи Радянських Соціалістичних Республік — ось наша батьківщина з ясним і світлим майбутнім.

Юнаки! Хто силою примушений був піти в поліцію або «козачі сотні», схаменіться. Знайте, що німці свідомо роблять з вас братовбивців, вони вашими руками вішають, стріляють, мордують наших людей тільки за те, що у них чисте серце, що не втратили вони людської гідності, не схилили голови і не підкорилися чужинцеві. Не піднімайте руки на братів і сестер своїх, не беріть на свою душу страшного злочину перед народом, не заливайте рук своїх братньою кров'ю! Повертайте зброю проти німців!

Дівчата, сестри наші дорогі! Тікайте від гітлерівських лодовів, які гонять вас на каторгу в прокляту Німеччину, щоб примусити голодних, холодних, обідраних виготовляти знаряддя вбивства своїх братів і самим там загинути, як загинули там уже тисячі нещасних подруг і сестер ваших. Стережіться підлих ворогів! Вони намагаються розтоплати честь вашу, насміятися з вас.

Тепер людоджер Гітлер і його підручні здійснюють новий, нечуваний в історії людства, злочин проти українського народу. Вони оголосили мобілізацію юнаків і дівчат 1922 — 25 років народження на дворічну трудову повинність, яку молодь повинна відбувати на каторжних роботах в Німеччині, а сім'ї мобілізованих лишаються заложниками в руках німецьких властей. Ці сім'ї можуть бути винищені в першу-ліпшу хвилину. Таким чином, гітлерівці уперто продовжують здійснювати свою розбійницьку програму фізичного винищення нашого народу. Вони прагнуть зробити рабів з української молоді, яка не хоче миритися з безправним рабським існуванням.

Юнаки і дівчата! Знайте, що єдиний шлях вашого визволення з фашистського рабства — це боротьба. Ми закликаємо вас, дорогі друзі наші, вставайте всі, як один, на боротьбу з ворогом! Бийте ворога, хто чим може! Ідіть у партизани! Ідіть у ліси! Вбивайте німців!

Молоді партизани і партизанки! Сильніше бийте ворога, завдавайте могутніх ударів по ворожих тилах, шляхах сполучення, військових штабах та підприємствах, руйнуйте лінії зв'язку противника, залучайте широкі кола радянської молоді в загарбаних ворогом районах до активної визвольної боротьби, врятовуючи тим самим радянську молодь від вигнання в німецьке рабство та від винищення гітлерівськими звірами.

Мститься нещадно німецьким загарбникам за кров і сльози матерів і батьків, братів і сестер наших.

Юнаки і дівчата славної України — всі на боротьбу!

Допоможемо нашій героїчній Червоній Армії і всьому радянському народові виконати першотравневий наказ товариша Сталіна — розгромити ворога і звільнити всю радянську землю від фашистської нечисті.

Хай живе вільна і незалежна Радянська Україна!

Хай живе українська молодь, яка захищає честь і свободу своєї батьківщини!

Героїчній Червоній Армії, партизанам і партизанкам — слава!

Хай живе великий вождь і полководець Йосиф Віссаріонович **Сталін!**

Марія Підтиченко — секретар ЦК ЛКСМУ, **Дмитро Остапенко** — гвардії сержант, Герой Радянського Союзу, **Людмила Павличенко** — знатний снайпер, орденоносець, **Тимофій Шашло** — гвардії майор, Герой Радянського Союзу, **Петро Косигін** — секретар ЦК ЛКСМУ, **Михайло Наумов** — командир українського партизанського загону, Герой Радянського Союзу, **Степан Швець** — командир гвардійської авіаескадрильї бомбардувальників далекої дії, тричі орденоносець, **Марія Григорова** — колгоспниця артїлі ім. 8 березня, Куп'янського району, Харківської області, **Пилип Козицький** — заслужений діяч мистецтв УРСР, композитор, **Леонід Дерев'яно** — стахановець київського заводу «Арсенал», **Кошель** — партизан-орденоносець, **Марія Задороженко** — дівчина, що втекла з німецької каторги, **Валентина Галушко** — партизанка, нагороджена медаллю «Партизан вітчизняної війни» II ступеня, **Яків Сірченко** — журналіст, **Олександра Коротких** — стахановка шахти № 7—10-біс Краснодарського району, Ворошиловградської області, **Катерина Староконь** — секретар Дворічанського райкому ЛКСМУ, Харківської області, **Олександра Орлова** — вчителька м. Ворошиловграда, **Ніна Козлова** — учениця десятирічки м. Старобільська, нагороджена орденом Червоної Зірки.

З М І С Т

	Стор.
Привітання товаришеві Й. В. Сталіну	7
Привітання товаришеві М. С. Хрущову	11
До бою, молодь України! Вступна промова секретаря ЦК ЛКСМУ М. Підтиченко	13
Виконаємо наказ товариша Сталіна Промова Героя Радян- ського Союзу гвардії сержанта Д. Остапенка	18
Сильніше бийте ворога, гвардійці фронту і тилу! Промова стахановця київського заводу «Арсенал» Л. Дерев'янка	20
Самовідданою працею шахтарі наближають день перемоги Промова стахановки шахти № 7—10-біс «Краснодонвугілля» (Донбас) О. Коротких	22
Зростають лави народних месників. Промова партизана українського загону орденоносця Кошеля	24
Всі свої молоді сили — любимій Україні! Промова колгосп- ниці артіль ім. 8 березня на Харківщині М. Григорової	26
Українці ніколи не будуть рабами Гітлера! Промова гвардії майора, тричі орденоносця льотчика С. Швеця	28
Нещадної кари фашистським людоловам! Промова дівчини М. Задороженко, яка втекла з німецької каторги	30
Будьте в перших лавах борців за волю України! Промова вчительки м. Ворошиловграда О. Орлової	32
Знову розквітне Радянська Україна. Промова заслуженого діяча мистецтв УРСР композитора П. Козицького	34
Поневолена Україна кличе до помсти. Промова командира українського партизанського загону Героя Радянського Союзу М. Наумова	37
Звернення до молоді України	40

